

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 decembrie 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2022, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana în cauza penală a lui

Magalnic Semion XXXXX, *născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.12.2019 – 29.04.2021;

Instanța de apel: 13.05.2021 – 07.06.2022;

Instanța de recurs: 19.09.2022 – 12.12.2022.

Asupra recursului ordinar menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 29.04.2021, *cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală*, Magalnic Semion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu părțile vătămate Cotorcea Teodor și Uncuța Nelli) – la 8 (opt) luni închisoare;

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată Ianuș Valeriu) – la 8 (opt) luni închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Magalnic Semion pedeapsa definitivă de 1 (unu) an închisoare.

În baza art. 85 alin. (1), art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16.06.2020, stabilindu-i-se,

definitiv, lui Magalnic Semion, pedeapsa închisorii pe termen de 1 (unu) an 25 (douăzeci și cinci) zile.

Pedeapsa închisorii conform art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

S-a încasat, cu titlu de prejudiciu material, de la Magalnic Semion în beneficiul părții vătămate Cotorcea Teodor suma de 2000 lei, în beneficiul părții vătămate Uncuța Nelli suma de 3500 lei și în beneficiul părții vătămate Ianuș Valeriu suma de 7000 lei.

S-a încasat, cu titlu de prejudiciu moral, de la Magalnic Semion în beneficiul părții vătămate Uncuța Nelli suma de 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Magalnic Semion, la data de 24.03.2019, acționând în mod intenționat și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a lui Uncuța Nelli prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, și anume sub pretextul confecționării timp de 10 zile a unui monument din piatră de granit în formă de placă și instalarea acestuia la cimitir, a primit de la aceasta bani în sumă de 3500 lei, pe care i-a însușit, neîndeplinindu-și promisiunea până la momentul de față, cauzându-i părții vătămate Uncuța Nelli o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 3500 lei.

Tot el, la 25.03.2019, acționând în mod intenționat și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a lui Cotorcea Teodor, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, și anume sub pretextul confecționării timp de 1 (una) zile a unei borduri din marmură, a primit de la acesta bani în sumă de 200 lei, pe care i-a însușit, neîndeplinindu-și promisiunea până la momentul de față, cauzându-i-i părții vătămate Cotorcea Teodor o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 2000 lei.

Tot el, la 29.03.2019, în timpul zilei, aflându-se în mun. XXXXX, pe adresa: XXXXX, adică în încăperea folosită ca oficiu de către agenții economici, care se ocupă cu activități de pompe funebre și servicii similare, profitând de faptul că Ianuș Valeriu, s-a adresat către el pentru a comanda fabricarea monumentului din piatră de granit și instalarea acestuia la cimitir pe mormintele părinților săi, acționând cu intenție îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, în cadrul discuției cu Ianuș Valeriu, prin inducerea în eroare a ultimului prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului și părților actului juridic nul, neinformând partea vătămată despre faptul că el nu se ocupă la moment cu activitatea

legată de fabricarea și instalarea monumentelor, și-a exprimat acordul la efectuarea lucrărilor necesare, neavând intenția de a ele efectua pe acestea, și pentru obținerea încrederii a lui Ianuș Valeriu, demonstrând pozele cu modele de monumente, l-a convins că va confecționa și va instala monumentul respectiv în timp de 25 de zile contra sumei de 14000 lei.

După ce continuând comportamentul său viclean, abuzând de încrederea lui Ianuș Valeriu, a încheiat cu ultimul actul juridic nul sub formă de contractul de îndeplinire a lucrărilor de confecționare a monumentului de piatră de granit, conform căruia clientul are obligația de a-i transmite bani în sumă de 7000 lei în calitate de arvună.

Ca rezultat, Ianuș Valeriu fiind sub influența comportamentului viclean al lui Magalnic Semion, adică fiind convins de faptul că de către ultimul va fi confecționat monumentul, a transmis acestuia mijloace bănești în sumă de 7000 lei, pe care Magalnic Semion i-a dobândit ilegal, neavând intenția de a realiza lucrările conform înțelegerii cu victima sau de a restitui banii primiți, folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i astfel lui Ianuș Valeriu o daună în proporții considerabile în sumă de 7000 lei.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Dragan Natalia în interesele inculpatului Magalnic Semion, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței cu aplicarea prevederilor art.90 CP , suspendând pedeapsa reală cu una condiționată.

3.2 Procurorul în Procuratura mun.Bălți, Cîrma Cristina prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Magalnic Semion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin.(1) Cod Penal (episodul cu partea-vătămată T.Cotorcea), la pedeapsa sub forma de închisoare pe termen de 1 an;

- art. 190 alin.(1) Cod Penal (episodul cu partea-vătămată N.Uncuța), la pedeapsa sub forma de închisoare pe termen de 1 an;

- art. 190 alin.(1) Cod Penal (episodul cu partea-vătămată V.Ianuș), la pedeapsa sub forma de închisoare pe termen de 1 an;

- art. 84 alin.(1) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, la 1 an și 6 luni închisoare;

- art. 84 alin.(4), 87 alin.(1) Cod Penal, pedeapsa definitivă sub forma de închisoare pe termen de 1 an 6 luni și 25 de zile, cu includerea în această perioadă a termenului pedepsei stabilit prin Decizia Curții de Apel Bălți din 16.06.2020 (100 ore munca neremunerată în folosul comunității), cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis. În rest a menține fără modificări dispozițiile instanței de fond.

4. Până la începerea examinării în fond a cererii de apel, inculpatul Magalnic Semion a depus o cerere, prin care a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2022, apelurile declarate s-au admis, din alte motive de cât cele invocate, cu casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit căreia:

Magalnic Semion recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) CP (*episodul cu părțile vătămate Cotorcea Teodor și Uncuța Nelli*) și pe art. 190 alin. (1) Cod penal (*episodul cu partea vătămată Ianuș Valeriu*) s-a liberat de la executarea pedepsei penale în temeiul art.2 alin.(1) a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.243 din 24.12.2021, cu încetarea procesului penal în prezenta cauză.

Dispozițiile sentinței referitor la acțiunile civile și corpurilor delictive s-au menținut fără modificări.

5.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, instanța de fond în baza probelor administrate pe caz corect a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Magalnic Semion în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu indiciu de calificare: *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean care a produs daune considerabile*", fapt ce și-a găsit deplină confirmare în ședința de judecată.

Deși instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului, sentința în cauză urmează a fi casată cu emiterea unei noi hotărâri prin care procesul penal de învinuire a lui Magalnic Semion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (trei epizoade), urmează a fi încetat în temeiul art.2 alin.(1) a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.243 din 24.12.2021.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară *procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că:

- decizia instanței de apel, ce ține de încetarea procesului penal în privința lui Magalnic Semion, în baza art. 2 alin. (1) al Legii cu privire la amnistie în legătură cu

aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24.12.2021, o consideră ilegală și neîntemeiată;

- noțiunea de amnistie se regăsește în art.107 Cod penal, unde se stipulează că acestea reprezintă actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei penale, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei;

- o hotărâre judecătorească de aplicare a amnistiei nu constituie temei de reabilitare a persoanei (art. 285 alin. (2), 274 pct. 4) CPP), amnistia poate fi aplicată doar după cercetarea tuturor probelor și stabilirea vinovăției persoanei în comiterea infracțiunii incriminate, în ordinea art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, pe caz urmând a fi adoptată o hotărâre de condamnare cu liberarea, reducere ori comutare a pedepselor penale;

- instanța de apel, corect a concluzionat faptul, că inculpatul Magalnic Semion, cade sub incidența Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, însă incorect a încetat procesul penal pe art.190 alin. 1) Cod penal.

6.2. Pe marginea recursului declarat, referință nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cu titlu preliminar, Colegiul menționează că titularul recursului ordinar s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a depus cererea în termen.

În continuare, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În corespundere cu art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în

baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1)–(8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale.

Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia.

Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.

Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul 7 penal.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Potrivit jurisprudenței naționale, apelul este o cale de atac ordinară, pentru ca pricina să fie supusă unei noi judecăți, în vederea reformării hotărârii nedefinitive. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept. Apelul este și o cale de reformare a hotărârii. În cazul admiterii lui, hotărârea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 5 și 5.1. a prezentei hotărâri) dispunând în dispozitiv neclar că „*Magalnic Semion recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) CP (episodul cu părțile vătămate Cotorcea Teodor și Uncuța Nelli) și pe art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată Ianuș Valeriu) se liberează de la executarea pedepsei penale în temeiul art.2 alin.(1) a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.243 din 24.12.2021 cu încetarea procesului penal în prezenta cauză.*”, **nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzute de legea procesual penală enunțată supra.**

Or, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8) , 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP).

Ulterior însă, dat fiind că procedura continuă în mod obișnuit (art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală), instanțele de fond și de apel (art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2), 419 Cod de procedură penală), hotărâsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea sentinței sau deciziei, de condamnare, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de

legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei (art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 Cod de procedură penală).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală, nu prevede că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, cât, de altfel, și a prescripției.

Or, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 al. (5), 384 Cod de procedură penală), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau deciziei (instanței de apel) de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prevăzute la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) Cod de procedură penală).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din raportarea jurisprudenței naționale la cea a CtEDO, rezultă că atunci când se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile ce urmează să le soluționeze instanța de apel, hotărârea acesteia urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, or eroarea de drept admisă în cadrul unei proceduri precedente, afectează echitatea procedurii și instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica eroarea de procedură admisă de instanțele ierarhic-inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat (hotărârea CtEDO Leoni versus Italia).

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2022 în cauza penală privindu-l pe **Magalnic Semion XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 10 februarie 2023.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor